

Uchwała
z dnia 2 września 2021 roku
Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego doktora Jana Halberdy

Komisja habilitacyjna w składzie:

1. przewodniczący komisji – prof. dr hab. Bronisław Sitek – SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny w Warszawie,
2. sekretarz komisji – ks. prof. Franciszek Longchamps de Bérier – Uniwersytet Jagielloński,
3. recenzent – dr hab. Mariusz Jerzy Golecki, prof. Uniwersytetu Łódzkiego,
4. recenzent – dr hab. Katarzyna Maćkowska, prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
5. recenzent – prof. dr hab. Ewa Rott-Pietrzyk – Uniwersytet Śląski,
6. recenzent – prof. dr hab. Jerzy Zajadło – Uniwersytet Gdański,
7. członek komisji – prof. dr hab. Fryderyk Zoll – Uniwersytet Jagielloński,

powołana przez Radę Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wszczętego na wniosek doktora Jana Halberdy z dnia 10 października 2020 r.,

w dziedzinie *nauk społecznych* w dyscyplinie *nauki prawne*,

działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 478),

po przedstawieniu recenzji dr. hab. Mariusza Jerzego Goleckiego, prof. UŁ, dr hab. Katarzyny Maćkowskiej, prof. KUL, prof. dr hab. Ewy Rott-Pietrzyk i prof. dr hab. Jerzego Zajadło oraz opinii pozostałych członków komisji w osobach prof. dr hab. Bronisława Sitka, prof. dr hab. Fryderyka Zolla oraz ks. prof. Franciszka Longchamps de Bérier,

oraz po wcześniejszym przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego,

pod nieobecność prof. dr hab. Ewy Rott-Pietrzyk,

w głosowaniu jawnym (sześć głosów za, zero przeciw, zero wstrzymujących się),

wydaje pozytywną opinię
w sprawie nadania doktorowi Janowi Halberdzie
stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie *nauk społecznych* w dyscyplinie *nauki prawne*.

UZASADNIENIE

W dniu 10 października 2020 r. doktor Jan Halberda skierował do Rady Doskonałości Naukowej wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. We wniosku jako podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przedłożył monografię naukową (zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy): Jan Halberda, Estoppel w *angloamerykańskim prawie prywatnym*, Kraków (Księgarnia Akademicka) 2020, stron 526, ISBN 978-83-8138-259-5 (druk), ISBN 978-83-8138-260-1 (on-line, pdf), <https://doi.org/10.12797/9788381382601>.

W związku z decyzją Rady Doskonałości Naukowej z dnia 25 stycznia 2021 r. Rada Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego powołała (na podstawie art. 221 ust. 4–5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 478) komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Jana Halberdy w składzie:

1. przewodniczący komisji – prof. dr hab. Bronisław Sitek – SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny w Warszawie,
2. sekretarz komisji – ks. prof. Franciszek Longchamps de Bérier – Uniwersytet Jagielloński,
3. recenzent – dr hab. Mariusz Jerzy Golecki, prof. Uniwersytetu Łódzkiego,
4. recenzent – dr hab. Katarzyna Maćkowska, prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
5. recenzent – prof. dr hab. Ewa Rott-Pietrzyk – Uniwersytet Śląski,
6. recenzent – prof. dr hab. Jerzy Zajadło – Uniwersytet Gdański,
7. członek komisji – prof. dr hab. Fryderyk Zoll – Uniwersytet Jagielloński.

Wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej otrzymali na piśmie przewidziane prawem dokumenty. Uczestnicząc w posiedzeniu dnia 2 września 2021 r., stwierdzili zgodnie, że zapoznali się tymi dokumentami. Wszyscy uczestniczący w posiedzeniu wcześniej wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym doktora Jana Halberdy, przyjęli je jednogłośnie i zaakceptowali protokół kolokwium, będący załącznikiem do niniejszej uchwały, a sporządzony przez sekretarza Komisji.

Komisja habilitacyjna stwierdziła, że Jan Halberda jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie również w 2007 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych uzyskał na podstawie rozprawy doktorskiej: *Ewolucja roszczeń odpowiadających rzymskim conditiones w angielskim common law począwszy od średniowiecza do schyłku XIX wieku*. Promotorem był prof. dr hab. Kazimierz Baran, zaś recenzentami prof. dr hab. Andrzej Dziadzio oraz prof. dr hab. Andrzej Lipiński.

Recenzenci w postępowaniu habilitacyjnym: dr hab. Mariusz Jerzy Golecki, prof. UŁ, dr hab. Katarzyna Maćkowska, prof. KUL i prof. dr hab. Jerzy Zajadło, przedłożyli recenzje dorobku naukowego Habilitanta. Członkowie komisji stwierdzili zgodnie, że zapoznali się z treścią tych recenzji, a w szczególności z treścią recenzji nieobecnej na posiedzeniu prof. dr hab. Ewy Rott-Pietrzyk – nieobecność usprawiedliwiona. Komisja wysłuchała głosów obecnych na posiedzeniu recenzentów, którzy przedstawili główne tezy swych opinii, a następnie głosów prof. dr hab. Bronisława Sitka, prof. dr hab. Fryderyka Zolla oraz ks. prof. Franciszka Longchamps de Bérier.

Przedmiotem oceny Komisji habilitacyjnej była, po pierwsze, publikacja stanowiąca osiągnięcie naukowe, to jest monografia pt. *Estoppel w angloamerykańskim prawie prywatnym* stron 526 wydawnictwa Księgarnia Akademicka, ogłoszona drukiem w Krakowie w 2020 r. Dzieło to Komisja habilitacyjna uznała za osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2a ustawy. Komisja habilitacyjna oceniła jako osiągnięcia naukowe, po drugie, inne publikacje i aktywność badawcza Habilitanta. Po trzecie, Komisja habilitacyjna zajęła się

oceną aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i międzynarodowej, a więc osiągnięciami w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

Komisja habilitacyjna była w pełni zgodna co do bardzo wysokiej oceny przedłożonej przez Habilitanta monografii. Podjął się trudnego wyzwania naukowego, jakim jest całościowe opracowanie rozwiązań prawnych zaliczanych do tzw. *estoppel*. Konstrukcja książki pozwoliła na rozwinięcie oraz klarowne wyeksponowanie prezentowanych przez niego tez. Na wstępie jasno w pracy nakreślił przedmiot badawczy, cele badawcze, hipotezę badawczą, wyzwania badawcze oraz prawidłowo określił okres objęty badaniami. W pierwszym rozdziale zajął się omówieniem perspektywy rozwoju instytucji *estoppel* oraz instytucji podobnych, w tym *estoppel by record*, *estoppel by representation*, *estoppel by convention*, *proprietary estoppel* czy *promissory estoppel*. W drugim rozdziale kontynuował badania instytucji *estoppel* pod kątem jej stosowania w ujęciu prawnohistorycznym. W trzecim rozdziale Habilitant dokonał analizy prawnodogmatycznej pod kątem skutków prawnych *estoppel*. Omówił naturę prawną tej instytucji, trwałość jej skutków w czasie, osobisty charakter, zakres ochrony, prawa i obowiązki stron oraz zbieg norm. W czwartym rozdziale zostało określone miejsce instytucji *estoppel* w porządku prawa prywatnego. Ostatni rozdział posłużył podsumowaniu: Habilitant między innymi zauważył występowanie w polskim prawie funkcjonalnych odpowiedników instytucji *estoppel*; pokazał, że instytucja znajduje swe odzwierciedlenie w literaturze prawniczej, a nawet w orzecznictwie.

Zdaniem Komisji habilitacyjnej książka dowiodła dużej wiedzy Habilitanta z zakresu prawa amerykańskiego, ale też angielskiego czy australijskiego. Przeprowadził on dogłębną i niewątpliwie czasochłonną kwerendę, postawił oryginalną tezę badawczą oraz w sposób logiczny i uporządkowany – przy zastosowaniu właściwych metod badawczych – wywiódł istotne dla rozwoju nauki i praktyki stosowania prawa wnioski badawcze. W przekonaniu Komisji habilitacyjnej rozprawa przedstawiona jako główne osiągnięcie habilitacyjne jest dziełem znakomitym. Gruntowna analiza *estoppel* w ujęciu historycznym i komparatystycznym stanowi istotny wkład w naukę. Prowadzony wywód komparatystyczny obraca się w różnych tradycjach *common law*, a jedynie na końcu odnosi się do prawa polskiego. Ten sposób prezentacji narzucił pracy pewną sprawozdawczość, naturalnie ograniczając innowacyjność. W przekonaniu Komisji jest to jednak praca warsztatowo bardzo dojrzała.

Komisja habilitacyjna zauważyła, że spora część dorobku Habilitanta dotyczy przede wszystkim badań historycznoprawnych, jednak przy bliższym oglądzie okazuje się, że wiele z jego publikacji naukowych ma liczne odesłania do współczesności i szeroko pojętego prawoznawstwa. W przekonaniu Komisji osiągnięcia naukowe i aktywność naukowa Habilitanta są metodologicznie dojrzałe oraz merytorycznie interesujące i wartościowe. W tym sensie spełniają określone w ustawie wymogi znaczości i istotności.

Komisja habilitacyjna zauważyła, że Habilitant posiada znaczący dorobek dydaktyczny i osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki oraz współpracy międzynarodowej. Habilitant uczestniczył w konferencjach krajowych i zagranicznych, wygłaszając w ich trakcie referaty. Jego udział znacząco wzbogacał toczącą się dyskusję, a głoszone racje twórczo stymulowały pozostałych uczestników. Działalność ta potwierdza, że jest w pełni ukształtowanym, twórczym i samodzielnym naukowcem.

Wszystko powyższe wzięte łącznie pod uwagę skłoniło Komisję habilitacyjną do uznania, że doktora Jana Halberdy dorobek naukowy oraz aktywność naukowa spełniają wymagania ustalone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 478), co uzasadnia wnioski o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Komisja stwierdziła, że Habilitant nie złożył wniosku o przeprowadzenie tajnego głosowania nad uchwałą zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Komisja habilitacyjna przeprowadziła głosowanie jawne: sześć głosów za, zero przeciw, zero wstrzymujących się. Na tej podstawie wydała jednoznacznie pozytywną opinię w sprawie nadania doktorowi Janowi Halberdzie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk społecznych* w dyscyplinie *nauki prawne*.

prof. dr hab. Bronisław Sitek (przewodniczący komisji)	
dr hab. Mariusz Jerzy Golecki, prof. UŁ (recenzent)	
dr hab. Katarzyna Maćkowska, prof. KUL (recenzent)	
prof. dr hab. Ewa Rott-Pietrzyk (recenzent)	– nieobecna
prof. dr hab. Jerzy Zajadło (recenzent)	
prof. dr hab. Fryderyk Zoll (członek komisji)	
ks. prof. Franciszek Longchamps de Bérier (sekretarz komisji)	